

Проаналізувавши ці дані, робимо висновок, що за останні 4 роки тенденція зариблення Каховського водосховища досить позитивна. У порівнянні з 2016 роком у цьому році було випущено у воду у 25 разів більше малька.

Аналіз показує, що питання зариблення водойм України на сьогоднішній день є одним із основних у рибництві, але кількість рибопосадкового матеріалу, який зариблюється у водойми є недостатнім. Отже, вирішення проблеми щодо підвищення рибопродуктивності водойм необхідно вирішувати на державному рівні.

Ми всі повинні включитися в цю роботу, поширювати інформацію про зариблення, залучати до зариблення різні громадські організації та стимулювати зменшення браконьєрства.

Список використаних джерел

1. Вишневський В.І. Гідрологічні характеристики річок України / В.І. Вишневський, О.О. Косовець / К. : Ніка-Центр. 2003. 324 с.
2. Гринжевський М.В. Аквакультура водойм України /М.В. Гринжевський /Київ, 1998. 364 с.
3. Укрінформ. У Каховське та Запорізьке водосховища випустили більше як півмільйона риб. [Електронний ресурс]. <https://www.ukrinform.ua/rubric-regions/2376704-u-kahovske-ta-zaporizke-vodoshovisa-vipustili-bilse-ak-pivmiljona-rib.html>
4. Запорізька обласна державна адміністрація. У Каховському водосховищі відбулося зариблення судака. [Електронний ресурс] <https://www.zoda.gov.ua/news/41071/u-kahovskomu-vodoshovishi-vidbulosya-zariblennya-sudaka.html>
5. Державне агентство рибного господарства. До водойм Херсонщини від початку року випустили понад 10 млн. мальків риби. [Електронний ресурс] http://darg.gov.ua/_do_vodojm_hersonshchini_vid_0_0_0_8218_1.html
6. Зариблення Дніпра. [Електронний ресурс] <https://www.5.ua/suspilstvo/zaryblennia-dnipra-v-kanivske-vodoskhovishche-vypustily-3-tonny-ryby-190422.html>

УДК 636. 084. 41: 577. 118

Качура В.В., студентка 2 курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”,

Науковий керівник – Коваль Т.В., кандидат с.-г. н., доцент
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ МІНЕРАЛІВ У РАЦІОНАХ ТВАРИН

Актуальність теми зумовлена тим, що використання природних мінералів дає можливість з більшою віддачею реалізовувати генетичний потенціал тварин, збільшити виробництво продукції та її рентабельність без додаткових затрат кормів.

Метою роботи є узагальнення відомостей про природні мінерали, що мають адсорбційні та йоннообмінні властивості, та використовуються в раціонах тварин.

Результати досліджень та їх обговорення. Увагу дослідників, які працюють в галузі годівлі тварин, все більше привертає використання природних мінералів, що мають адсорбційні та йоннообмінні властивості. Сьогодні в практиці годівлі

і для приготування кормових добавок з успіхом використовуються цеоліти, вермикуліти, бентонітові глини, бішофіт, глауконіт і сапоніт.

Цеоліти використовуються в основному як добавки до корму свиням, великій рогатій худобі і птиці. Цеоліти, додані в раціон, сприяють підвищенню біологічної цінності кормів, покращенню імунобіологічного стану організму, вони покращують стан шкіри і волоссяного покриву, морфологічний склад крові та її окисно-відновні та дихальні функції. Цеоліт, як сорбент шкідливих для організму речовин, які потрапляють з кормом, і як мінеральна добавка, може позитивно впливати на процеси травлення і обмін речовин і таким чином підвищувати поживність раціонів. Цеоліти використовують при виробництві розсипних, гранульованих і брикетованих кормів, включають як наповнювачі до мінерально-амонійних добавок, а також під час екструзії зернових. Використовують природні цеоліти і при лікуванні та профілактиці діарей аліментарного походження. Ефективність природних цеолітів суттєво збільшується при згодовуванні їх разом з сульфатом амонію, або сечовиною.

Вермикуліт є індиферентним мінералом, який відноситься до алюмосилікатів. В складі вермикуліту знайдені мінеральні елементи: кальцій, магній, калій, натрій, сірка, залізо, марганець, мідь, нікель, стронцій, барій, бор та ін. В тваринництві вермикуліт використовується як підстилка в стійлах і загонах коней, великої рогатої худоби, свиней і птиці. Використаний вермикуліт пізніше вивозиться на поля як цінне добриво. Вермикуліт входить в склад протипісневих мастик, що використовуються для покриття стін і дна бетонованих силосних ям. Відомі способи використання вермикуліту як мінеральної підкормки для великої рогатої худоби і молодняку сільськогосподарської птиці.

Бентоніти – це глини, які містять не менше 60% мінералу монтморилоніту. Включення бентоніту в раціон тільних корів і кітних вівцематок добре відображається на живій масі і динаміці постембріонального росту одержаного від них потомства. Дія бентоніту пролонгована і зберігається деякий час після припинення його згодовування тваринам. Бентонітові глини завдяки своїй адсорбційній властивості позитивно впливають на інтенсивність і направленість обмінних процесів в рубці, що проявляється в підвищенні рН близької до нейтральної, зниженні рівня аміаку, в підвищенні концентрації загального і білкового азоту і густини інфузорій в рубцевій рідині.

В практиці годівлі птиці знайшов використання бішофіт – екологічно чистий природний мінеральний комплекс, який має в своєму складі життєво необхідні елементи. Розчин бішофіту є маслянистою рідиною, що містить в основі хлорид магнію з деякими домішками гідрокарбонату, сульфату, хлориду, броміду магнію і кальцію, хлоридів кальцію, натрію і мікроелементів (залізо, бор, мідь, алюміній та ін.). Бішофіт покращує процеси травлення і засвоєння поживних речовин корму, підвищує природну резистентність організму.

Сапоніт – це лужний алюмосилікат, що відноситься до групи бентонітових глин. Він має високі зв'язуючі, адсорбційні і катіонообмінні властивості. Наявність в сапоніті багатьох мінеральних елементів, необхідних для нормального функціонування організму тварини, і відсутність миш'яку, сурми, стронцію роблять його цінною мінеральною сировиною для виробництва кормових добавок.

Глауконіт – це складний гідроалюмосилікат (група гідрослюд), який є мінеральним видом перемінного складу від силікату заліза, алюмінію і магнію до алюмосилікату заліза і магнію-сколіту. Глауконіт має виражені сорбційні і катіонообмінні властивості. Сапоніт і глауконіт краще згодовувати у вигляді добавки. Це не вимагає додаткових витрат дефіцитних білкових кормів, дає можливість скоротити затрати комбікормів, сирого протеїну і обмінної енергії на одиницю продукції. Використання сапоніту як мінеральної добавки при відгодівлі молодяку великої рогатої худоби не впливає на хімічний склад і біологічну цінність м'яса, а збереження високої резервної лужності крові при використанні мінеральної підкормки на основі сапоніту зв'язано з фізико-хімічними властивостями сапоніту.

Висновки і пропозиції. З метою інтенсифікації тваринництва виникає необхідність застосування в годівлі сільськогосподарських тварин нетрадиційних мінеральних добавок. Як мінеральні добавки можуть виступати різноманітні природні сполуки, в тому числі і природні мінерали. Згодовування мінеральних добавок викликає певні зміни в процесі травлення, засвоєння поживних речовин та мінеральної частини раціону. Тому для встановлення оптимальних доз мінеральних добавок в добовому раціоні тварин і доцільності їх застосування мало знати їх хімічний склад, необхідно вивчити вплив цих добавок на перетравність поживних речовин, баланс азоту та мінеральної частини раціону.

УДК 636. 4. 082. 4. 03

Ковриго О.В., студентка 6 курсу спеціальності “Зоотехнія”

Научный руководитель – Ятусевич В.П., кандидат с.-х. н., доцент
УО “Витебская ордена “Знак Почета” государственная академия ветеринарной
медицины”, г. Витебск, Республика Беларусь

ВЛИЯНИЕ ВОЗРАСТА НА ПРОДУКТИВНОСТЬ СВИНОМАТОК БЕЛОРУССКОЙ КРУПНОЙ БЕЛОЙ ПОРОДЫ

Свиноводство Республики Беларусь имеет огромный потенциал продуктивности и производственные возможности. Использование маточного стада в 6,5 раз выше, чем в скотоводстве и в 79 раз, чем в птицеводстве. Трудовые затраты на единицу прироста живой массы по сравнению со скотоводством ниже в 2,4 раза, овцеводством в 1,6 раза [1].

Очень важным моментом является продление сроков использования маточного стада. В норме многоплодие маток растет до 3-4 опоросов, сохраняется на одном уровне до 5-6, после чего начинается снижаться из-за возрастания в помете количества мертворожденных поросят. В летнее время многоплодие маток обычно несколько ниже, чем в зимних опоросах [3].

Репродуктивные способности свиноматок имеют важнейшее значение не только с точки зрения воспроизводства стада, но и являются хозяйственно полезными признаками, определяющими эффективность отрасли в целом. Поэтому изучение влияния различных факторов на продуктивность маток в каждом конкретном стаде имеет практическое значение и актуально. В связи с